

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 26075

гр. София, 05.12.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в закрито заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

като разгледа дело номер **9381** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.3 Административнопроцесуалния кодекс вр. с чл. чл.2в, ал.1, т.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), вр с чл. 4 §3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).

Образувано е по искова молба, вх. № 27035/25.09.2024г., уточнена с молба от 02.12.2024г., от „ФИЛИКОН-97“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. И. К., срещу Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място] за присъждане на обезщетение за имуществени вреди –пропуснати ползи в размер на 377 385,69 лв. от нарушаване правото на Европейския съюз (ЕС) – чл.4, параграф 4 и чл.6, параграф 1 и 2 на Директива 2018/2001, както и принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания - , като в периода от 01.07.2023г. – 30.06.2024г. не е издала акт по чл.31б, ал.2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), ведно със законната лихва за забава, считано от 01.07.2024г. до окончателното изплащане на сумата.

В условията на евентуалност, предявява иск по чл. 256, ал.1 АПК за обезщетение за имуществени вреди – пропуснати ползи в размер на 377 385,69 лв., следствие на незаконосъобразно бездействие на КЕВР - неиздаване на дължим акт по чл. 31б, ал.2 от ЗЕ, ведно със законната лихва за забава, считано от 01.07.2024г. до окончателното изплащане на сумата.

Претендираният размер на обезщетението за пропуснати ползи - 377385,69 лв. представлява разликата между сумата 1622463.41 лв., която ищецът би получил, ако бе постигната гарантираната преференциална цена и сумата от 1245077.72 лв., която ищецът реално е получил като приход през регулаторния период (от 01.07.2023г. – 30.06.2024г.). В таблица 2 от исквата молба и молбата на ищеца от 02.12.2024г. е посочен размерът на пропуснатите ползи по месеци.

В писмен отговор от 11.11.2024г. КЕВР изразява становище за недопустимост и

неоснователност на иска по чл. 2в, ал.1, т.1 от ЗОДОВ. Относно искът, предявен в условията на евентуалност, ответникът счита, че не е налице твърдяното бездействие на КЕВР да издаде административен акт – решение за изменение на премии, съгласно чл. 31б, ал.2 от ЗЕ.Оспорва периода, за който ищецът има основание да претендира вреди. Счита, че за КЕВР не е било налице задължение да издаде решение, като дори да се приеме обратното, то ищецът може да претендира вреди само за периода от 01.05.2024 до 30.06.2024г. в условията на евентуалност от 01.01.2024. Ответникът оспорва изчисленията на ищеца на размера на вредите като неправилно.

В исковата молба и писмения отговор на ответника са направени искания за допускане на съдебно-икономическа експертиза с формулирани задачи.

В мотивите на решение от 19 юни 2014 г., по съединени дела С-501/12—С-506/12, С-540/12 и С-541/12 се посочва, че що се отнася до второто условие (нарушението на съюзното право и достатъчно съществено), Съдът е имал възможност да уточни, че достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза е установено, когато е налице явно и значително неспазване от държавата членка на ограниченията, които са наложени на нейното право на преценка, като факторите, които трябва да се вземат под внимание в това отношение, са по-конкретно степента на яснота и прецизност на нарушената правна норма, както и обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя на националните власти (решение от 05.03.1996г. по съединени дела С-46/93 и С -48/93, т. 56, т.57 и т.58 и решение по дело С-452/06, ЕУ: С: 2008: 565, т. 37). Следователно правото на преценка на държавата членка представлява важен критерий за установяване на наличието на достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза (решение по дело С-278/05, ЕУ: С: 2007: 56, т. 72).

Що се отнася до условието за наличие на вреда съгласно съдебната практика на СЕС решения от 27 януари 1982 г., по дело 51/81, ЕУ: С: 1982: 20, т. 9, решене от 13 ноември 1984 г., по дело 256/80, 257/80, 265/80, 267/80, 5/81, 51/81 и 282/82, ЕУ: С: 1984: 341, т. 9 и решение от 16 януари 1996 г. по дело Т-108/94, ЕУ: Т: 1996: 5, т. 54) извъндоговорната отговорност на Съюза може да бъде ангажирана само, ако ищецът наистина е претърпял действителна и сигурна вреда. Ищецът трябва да докаже, че това условие е изпълнено (вж. решение от 9 ноември 2006 г. по дело С-243/05 Р, ЕУ: С: 2006: 708, т. 27) и по-специално да представи убедителни доказателства както за наличието, така и за размера на вредата (вж. решение от 16 септември 1997 г., по дело С-362/95 Р, ЕУ: С: 1997: 401, т. 31 и др.).

Условието за наличие на причинно-следствена връзка е изпълнено, когато съществува непосредствена връзка като между причина и следствие между допуснатата от въпросната институция неправомерност и претендираната вреда — връзка, която ищецът трябва да докаже. Съюзът може да носи отговорност само за вреди, произтичащи достатъчно пряко от неправомерното поведение на съответната институция (вж. в този смисъл определение от 5 юли 2007 по дело С-255/06 Р, непубликувано, ЕУ: С: 2007: 414, т. 61).

Съдът счита исканията на ищеца и ответника за допускане на съдебна експертиза за допустими и относими с оглед заявеното в исковата молба и писмения отговор. На основание чл. 9а, ал.2 ЗОДОВ, разноски по делото не се внасят предварително.

Мотивиран от изложеното Административен съд София-град, LXV състав

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 05.02.2025 г. от 09:30 ч, за когато да се призоват страните:

Ишец „от „ФИЛИКОН-97“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Б. И. К.

Ответник: Комисията за енергийно и водно регулиране.

Софийска градска прокуратура.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО, както е направен в мотивите на настоящето определение.

Правната квалификация на правата, претендирани от ищеца е чл. 4 вр. с чл. 2в от ЗОДОВ, вр. с чл. 4, § 3 от ДЕС, в условията на евентуалност чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Няма обстоятелства, които не се нуждаят от доказване.

Всяка страна носи доказателствена тежест да установи своите твърдения и възражения.

УКАЗВА на ищеца, че, на основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, носи доказателствена тежест за установяване на фактите и обстоятелствата, изложени в исковата му молба, от които черпи благоприятни последици, като следва да установи - наличие на имуществени вреди, които са му причинени от ответника, наличие на съществено нарушение на правото на ЕС от ответника, пряка причинна връзка между нарушението на ответника и претърпените имуществени вреди, както и размерът на претендираните имуществени вреди, относно предявения иск в условията на евентуалност – наличие на имуществени вреди в претендирания размер, описаното от ищеца незаконосъобразно бездействие на ответника, причинно-следствената връзка между незаконосъобразното бездействие на ответника и вредите.

УКАЗВА на ответника, че в негова доказателствена тежест е да установи в съдебния процес фактическите основания, които е посочил в писмения си отговор, както и да установи фактическите основания, на които основава исканията или възраженията си. ДОПУСКА съдебно-икономическа експертиза (СИЕ), която след като се запознае с доказателствата по делото и направи справки, където е необходимо, отговори на поставените в исковата молба т. 8.2 (л.30 от делото) въпроси и на въпроси от 1 до 10 в т.5. от писмения отговор на КЕВР (л. 409-410 от делото)

НАЗНАЧАВА за вещо лице В. П., която да бъде уведомена незабавно.

Препис от молбата на ищеца от 02.12.2024г. да се изпрати на ответника.

Преписи от определението да се връчат на страните заедно с призовката.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: